

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206288
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5617206288.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Obec Svätý Kríž, so sídlom Svätý Kríž 152, IČO: 00 315 508, právne zastúpeného JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom, so sídlom Letná 61, Spišská Nová Vec, IČO: 42 109 364, proti žalovanému: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U. XX, právne zastúpenému JANČI & Partners s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 84.699,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/30/2017-244 zo dňa 6. novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 84.699,89 eur od 23.03.2013 do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 84.699,89 eur od 23.03.2013 do zaplatenia (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,28 % (výrok III.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci už bola rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, ako odvolacieho súdu, uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 84.699,89 eur titulom náhrady škody. Po rozhodnutí krajského súdu zostalo predmetom konania ešte žalobcom uplatňované príslušenstvo, a to úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11.10.2011 do zaplatenia. Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v rozsudku č. k. 11Co/168/2018-309 zo dňa 31. júla 2018, ako aj judikatúry Najvyššieho súdu SR (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2002), súd prvej inštancie uložil žalovanému tiež povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo žalovanej sumy od 23.03.2013 do zaplatenia. Vychádzal pritom z toho, že strany sporu neuzatvorili dohodu o splatnosti záväzku a v nadväznosti na to bol dlžník, teda žalovaný povinný plniť žalobcovi prvý deň potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To 117/2016 zo dňa 01.06.2017, poškodený si v uvedenom trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, a to pri výsluchu poškodeného dňa 22.03.2013. Pri výsluchu poškodeného bol zároveň prítomný aj právny zástupca obvineného (aktuálne v prejednávanej veci žalovaného). Žalovaný sa o uplatnení nároku na náhradu škody nepochybne dozvedel od svojho obhajcu, ktorý bol prítomný pri výsluchu poškodeného v predmetný deň. Okresný súd preto vec uzavrel tak, že žalobcovi prislúchajú úroky z omeškania zo žalovanej istiny od 23.03.2013. Pokiaľ sa podanou žalobou domáhal skoršieho počiatku platenia úrokov z omeškania, a to už odo dňa 11.10.2011, v zostávajúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď

podľa pomeru úspechu a neúspechu tej-ktorej strany v konaní priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 58,28 %.

2. Proti uvedenému rozsudku, čo do výroku o uložení povinnosti zaplatiť úrok z omeškania, podal žalovaný odvolanie, v ktorom vytýkal súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Vyslovil presvedčenie, že uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní nie je možné považovať v zmysle konštantnej judikatúry za tzv. kvalifikovanú upomienku v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, ktorá by mala za následok to, že žalovaný bol zo strany žalobcu vyzvaný (požiadaný) na plnenie dlhu.

3. Žalobca v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výroky I. a III.). Vo zvyšnej časti zostáva rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté (výrok II.).

5. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd rozsudkom č. k. 4C/30/2017-231 zo dňa 11.01.2018 vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 84.699,89 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % zo sumy 84.699,89 eur od 11.10.2011 do zaplatenia. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 11Co/168/2018-309 zo dňa 31.07.2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 84.699,89 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdil. Vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,5% zo sumy 84.699,89 eur od 11.10.2011 do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania, zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd následne rozsudkom č. k. 4C/30/2017-334 zo dňa 06.11.2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 84.699,89 eur od 23.03.2013 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,28 %. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v zákonnej lehote. Na dovolanie žalovaného smerujúce voči výroku I. rozsudku odvolacieho súdu č. k. 11Co/168/2018 Najvyšší súd SR súd rozhodol uznesením č. k. 4Cdo/68/2019-405 zo dňa 29.01.2020 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/168/2018 z 31.07.2018, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 11.01.2018, sp. zn. 4C/30/2017 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Z uvedeného vyplýva, že ešte pred rozhodnutím dovolacieho súdu rozhodol okresný súd (v zmysle zrušujúceho výroku rozsudku krajského súdu) rozsudkom č. k. 4C/30/2017-334 zo dňa 06.11.2018 opätovne o úrokoch z omeškania, voči ktorému rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, avšak za horepopísanej procesnej situácie (keď výrok o úrokoch z omeškania je závislým v zmysle § 439 písm. a) CSP, ktorého obsah je viazaný na iný výrok - v danom prípade o istine - teda sám osebe neobstojí, pokiaľ by tento iný výrok odpadol alebo bol zmenený), je odvolací súd toho názoru, že nemôže právoplatne ukončiť otázku priznania príslušenstva bez toho, aby bolo rozhodnuté o základe/výške nároku. Za stavu, kedy Najvyšší súd SR vrátil vec až na prvoinštančný súd, bude povinnosťou okresného súdu rozhodnúť najskôr opätovne o uplatnenom nároku žalobcu čo do istiny, a to v zmysle záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu.

7. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

8. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

pred diskrimináciou alebo odborovou za ne koná má vysokoškolské právnické

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)